

DIÓSZEGI

KRÓNIKA

3. Évfolyam 11. szám

2017. november

A Diószegi Kis István Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola lapja

Ősz

Ünnepi műsor

Számadó napok

Lego Robotika

Rajzpályázat

Megemlékezés

Reformáció 500

„Isten oltalom és erősség, aki tetteiben mutatta meg az erejét. Isten a fellegvár, a végső menedék, jöhetnek az őskáosz erői, de Isten a rend, a fedezék, a menhely.” Emlékmű felavatásával, ökumenikus istentisztelettel és Vajda János zeneművével ünnepelték Debrecenben a reformáció jubileumát október 31-én.

A reformáció születésének ötszázadik évfordulója mellett Debrecen egy másik neves évszámot is ünnepel, hiszen négyszázötven éve annak, hogy a debreceni zsinat 1567-ben elfogadta a II. Helvét Hitvallást, a reformátusság hivatalos hitvallási iratául ismerve el. A kálvinizmus és Debrecen története évszázadokra egygé vált, biztosítva a város leghatározottabb elköteleződését a reformáció ügye mellett.

A Tiszántúli Református Egyházkerület és Debrecen önkormányzata a kettős jubileum alkalmából készítette el a reformáció debreceni emlékművét, amelyet a református Nagytemplom és a Kollégium épületegyüttese közötti Emlékkertben helyeztek el. Az emlékmű tervét az egyházkerület felkérésére Győrfi Sándor Munkácsy-díjas és Győrfi Lajos Szervátiusz-díjas szobrászművészek készítették el.

Test és lélek együtt él

„Debrecen ó-kikötő, tájakat összekötő” – Gulyás Pál költő szavaival köszöntötte az egybegyűlteket kedden délután Fekete Károly. A Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke beszédében kiemelte Debrecen város tájakat összekötő történelmi szerepét, utalva az 1567. február 24-én megtartott debreceni zsinatra, ahol a tiszáninneni, erdélyi és a tiszántúli lelkipásztorok Méliusz Juhász Péter vezetésével hitvallási iratunknak fogadták el a II. Helvét Hitvallást. „Kettős évforduló alkalmából szeretnénk jelet hagyni arról, ami a hitünket táplálta, ami ahhoz a szimbólumrendszerhez kötődik, amely visszavisz minket Jézus Krisztusig és az Őt magasra emelő Szentírásig. A magyar reformáció bölcsőjénél állítunk emléket és adunk hálát mindazért az áldásért, amit Istentől ezáltal nyertünk” – hangsúlyozta a püspök.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere arra hívta fel figyelmet, hogy a mi jogunk és kötelességünk a hit szabadsága szerint alakítani életünket. Túl a szavakon és deklarációkon át is tudjuk élni az összetartozás érzését, hiszen ugyanannak az Atyának vagyunk a gyermekei. Az ötszázadik és a négyszázötvenedik évfordulón velünk vannak azok a szentek, akiket életük és az egyházhoz tartozásuk miatt tartunk példaképeknek. Életük eligazít minket a választatokon s megmutatják, hogy mit is ér a hit a különböző megpróbáltatásokban. „Egy olyan emlékmű született, amelyet nem lehet egyetlen pillantással felmérni. Megállít, igényli a figyelmünket és az időnket. Egyszerre beszél múlt, jelen és jövő egységéről, hitről, amely egybefűzi az egyházat az idő teljességében” – mondta Balog Zoltán.

Papp László polgármester Debrecen városának a protestáns hit és az egyházak országépítő munkájában betöltött szerepéről szólt. Az egyetemes és a magyar történelemnek azt az időszakát idézte fel, amikor a reformáció teológiai és egyházszerkezeti, kulturális és társadalmi, politikai és gazdasági szempontból is páratlanul nagy lendületet adott a megújulásnak. „Debrecen városa és a református egyház az elmúlt fél évezredben mint test és lélek élt együtt” – fogalmazta meg.

Az emlékművet Fekete Károly, Balog Zoltán, Kósa Lajos és Papp László leplezte le, majd elhelyezték az emlékezés koszorúit. Igei szolgálatában Fekete Károly a Fil 2,5-11 verseit helyezte az ünneplők szívére. Isten áldását kérte az emlékműre és üdvösséges önismeretünk felismerésére, hitünk erősítésére.

Az emlékműről

Központi egysége a Tiszántúl egykori legjelentősebb, a reformáció korában tűzvészstől rongált gótikus épületét, a debreceni András templomot idézi vissza. A hat méter magas, háromszög formájú, tardosi vörösmárvány tömb mívesen kiképzett belseje átjárható, belső ívében gótikus bronz ablakrács töredék látható. Az alkotás tetején egy csillag-napkorongot idéző aranyozott bronz, nyolcágú „Kálvin-csillag” áll. Egyik oldalán a fénymadár jelenik meg, amely jelképezi Debrecen városának minden vészből, pusztulásból való megújulását, másik oldalán a halálon is győztes Jézus Krisztusra mutató „Agnus Dei”, az „Isten báránya” ábrázolása helyezkedik el. Az emlékmű részét képezi egy úrasztala és a négy kőpad. A márvány úrasztalán áll bronzból öntve a híres debreceni hólyagos kehely és az oszlopos bortartó kanna, a kenyérsztó tál, valamint a nyitott Biblia. Az úrasztala a reformáció korában került az oltárok helyett a református templomok centrumába. Az Isten ígéjének fontosságára emlékeztet a nyitott Szentírás, a gyülekezeti éneklés jelentőségét hangsúlyozza az egyik kőpadra tett énekeskönyv a 90. zoltár kezdősorával.

Istenben elcsendesedve

A Debreceni Református Nagytemplom ünneplő közössége a 46. zoltár Luther által is sarokpontnak tartott ószövetségi igeszakaszát zárhatta szívébe. Fekete Károly igemagyarázatában Isten jelenlétének gazdag áldásait sorakoztatta fel. „Isten oltalom és erősség, aki tetteiben mutatta meg az erejét. Isten a fellegvár, a végső menedék, jöhetnek az őskáosz erői, de Isten a rend, a fedezék, a menhely” – buzdította az ünneplő gyülekezetet hozzátéve, hogy Isten nemcsak az egykoriakat, hanem mai népét is védi. Az igehirdető Isten szavának hatásáról is szólt: az emberi lélek elcsendesedik és alázatot tanul. Ez a csend azonban nem meditációs csend, hanem a találkozás csendje. Az Istenre találás csendje, a reformálódás tere. Az élet reformációja csenddel kezdődik, a bűnbánat csendjével. Az istenkép reformációjával kezdődik a távoli Istenhez való közeledés. Ez a csend az a pillanat, amikor egyedül maradunk Istennel. „Ebben a csendben válunk képessé arra, hogy megértsük: az ősellenség nem

csupán kívülről támad, hanem belülről is, hiszen bennünk van. Meg kell nevezni az ellenséget magunkban is, erre ad lehetőséget az elcsendesedés" – figyelmeztetett a lelkipásztor.

Az igei szolgálatot követően Bereczky Lajos baptista lelkipásztor fohászkozott azért, hogy ne a tegnap hitéből éljünk, ne a múlt heti szeretetből, ne a múlt havi hűségből, hanem naponként térjünk meg és újuljunk meg Isten szeretetében. Az úrvacsorai közösség alatt az egyesített ökumenikus kórus szolgált, majd Vajda János Kossuth-díjas zeneszerző Istenes ének című művét hallgathatták meg a jelenlévők.

Nadányi Zoltán: Ősz

*Hervadt a park. A fák vetkeznek.
Mélázva ülök egy padon
A földrehulló leveleknek
Hallk csörtetését hallgatom.
Neszt ütnek, mélán, elhalóan
A földetérő levelek;
Mintha az ősz csoszogna által
Hallk léptekkel a táj felett.*

*Minden fáradt. Hideg a fény is.
Már kék eget nem látni fenn.
E bágyadt, fáradt környezetbe
Úgy beleillik tört szívem.
A levelek csak hullnak egyre,
Belepve lassan a padot...
S úgy érzem, én is egy lehullott,
Hervadt, fonnyadt levél vagyok..*

„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére, elsőként zsidónak, de görögnek is, mert Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki benne hitből hitbe, ahogyan meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róma 1:16-17.)

Kedves Diákok, Tanárok, Szülők!

Mi az igaz, ki az igaz? Mi az igazság? Sokszor feltett kérdések talán. A mindennapi életünkben sokszor találkozunk olyan beszélgetésekkel, amikor valaki vagy valamely csoport az igazáról beszél, igazát hangoztatja. Sok peres ügy is lehet a szemünk előtt, amikor talán családtagok, vagy volt barátok, munkatársak pereskednek, mindegyik a maga igazát hangoztatva, s talán várva, hogy mellette álljanak ismerősei. De még a gyermekek is akár az óvodában, akár az iskolában történő vitáik során is a maguk igazáért harcolnak, a szó nem szoros értelmében.

Mi az igaz, ki az igaz? Az előbb felolvasott Igében Pál apostol így szól, az ószövetségi prófétát, Habakukot idézve, az igaz ember pedig hitből fog élni. De ki az igaz, mi az igazság? Mit jelent az, hogy igaz? Hiszen a kezdetekben felsorolt példákban mindig hangsúlyossá vált, hogy mindig az éppen megszólaló egyén igaza van előttünk. De ha mindig mindenkinek igaza lenne, ha mindenkéi az igazságot keresné, akkor talán nem ott tartanánk, ahol most áll a világunk.

Mi az igaz, igazság? Ha egy hozzá közelálló szót keresnénk, akkor azt mondhatnánk, hogy az igaz, az igazság szorosan összekapcsolódik a tisztasággal. Mi a tiszta? Amiben nincs folt, amiben nincs semmi hiba, amiben nincsenek kételyek, átlósítások, elfedések. Nincs rajta semmi, ami eltérő lenne tőle, eredeti színétől, formájától. Tiszta és igaz! Vagyis kérdések, kételyek, ellenmondások nincsenek benne. Tiszta beszéd például, amit nem lehet máshonnan nézve teljesen másként értelmezni.

„Az igaz ember hitből fog élni.”- az igaz. Akinek élete tiszta, az igaz. De ha valóban megvizsgáljuk életünket, akkor bizony mindenki, aki vállalja az önvizsgálatot, akkor beletekintve életébe, láthatja a foltokat. Mulasztások, vagy bántó szavak, tettek- sorakozhatnak szívünkben. Ne a másikra nézzünk, mert valóban, ahogyan Jézus is mondja, a más szemében meglátjuk a szálkát, a miénkben a gerendát azonban nem vesszük észre. De akkor mit tegyünk, hogy valóban igaznak bizonyuljunk, és ne csak a magunk által igaznak vélt dolgok szerint éljünk?

A zsoltáros is keresi erre a választ, mi módon maradhatunk igazak, tiszták Isten előtt? Ezért így kiált fel: „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja ígédet. Teljes szívből kereslek téged, ne engedő, hogy eltérjek parancsolataidtól! Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”

Míg a magunk sérelmeit, igazait keressük, csak háborúságot, szenvedést idézünk magunknak elő, de ha az igazra, a tisztára, az Isten szerint való igazságra törekszünk, akkor nyugalmat, békét, szívünk csendjét találjuk meg. Ha Isten ígében keressük életünk kérdéseire a választ, ha Isten ígését keresve a szerint cselekszünk, akkor az igazságra, a tisztaságra juthatunk el.

Mégpedig úgy, ahogyan a zsoltáros mondja: „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” S valóban, ha igazak akarunk lenni, ha tisztán akarjuk életünket, szívünket tartani, ha nem a háborúságra akarunk törekedni, akkor Isten Ígését, parancsolatait a szívünkben forgatva éljük napjainkat, kérdéseinkkel, bánatunkkal, a becsapottságérzésünkkel is őnála keresve választ. Így valóban igazak, tiszták lehetünk, Jézus Krisztus minket megtisztító vére által, és vezettetve az Ige által. Így legyen. Amen.

Szabóné Nagy Andrea, Andrea néni

Luther Márton vagyok, a reformátor

1483. november 10-én születtem Németországban, Eislebenben Luder Márton néven. Édesapám bányász volt, édesanyám, Margarete szigorúan nevelt, de nagy szeretettel. 5 éves koromban a mansfeldi iskolába írtattak be, ahol szigorú latin oktatásban volt részem. 1497-től Magdeburgban tanultam tovább, majd 1 év múlva Eisenachban folytattam, rokonaimnál laktam. 1501-ben az erfurti egyetemre kerültem, édesapám jogászt és úriembert akart faragni belőlem. A magiszteri fokozatot megszereztem. Édesapám remélte, hogy a választófejedelem udvarában kapok állást.

Ekkor nagy változás történt életemben. Éppen az egyetemre tartottam, amikor Erfurttól néhány km-re nagy viharba kerültem. Egy villám légnyomása a földhöz vágott, amikor fogadalmat tettem: ha megmenekülök, szerzetesnek állók. Megmenekültem, környezetem vidám természetűnek ismerte, ezért megdöbbenette elhatározásom. Apám fenyegetése és a család rosszallása ellenére, 1505-ben beléptem az Ágoston-rend erfurti kolostorába.

A kolostori évek alatt, sok imádság, böjtölés és imádság mellett ismertem meg a Bibliát. 1512-ben teológia doktora lettem és a wittenbergi egyetem tanszékén professzorként tanítottam. Nyugtalanított a gondolat: Hogyan találhatom meg a kegyelmes Istent? Választ a Bibliából, a Római levélből kaptak: Az ember Isten kegyelméből él, nem pedig a jó cselekedetéből.

1514-től wittenbergi városi templom prédikátor lettem. Észrevettem, hogy sokan úgy gondolják, hogy bűnbocsánatot búcsúcédulák vásárlásával nyerhetnek, még egy szólásmondás is született a búcsúcédulát árusítóktól: „Amint a pénz a ládában csörren, lelked a mennybe röppen.” Ezt nem hagyhattam, ezért 95 tételmet a legenda szerint kifüggesztettem a wittenbergi vártemplom kapujára. Bűnöket csak Isten bocsáthat meg, pénzen nem vehető meg.

Nem volt örömteljes 95 tételmet fogadtatása, a pápa eretnekké nyilvánított, ki akart átkozni. De Bölcs Frigyes választófejedelem követelésére Worms-ba vittek meghallgatásra. A birodalmi gyűlésen követelték, hogy tanaimat vonjam vissza. Erre nem voltam hajlandó, a legenda szerint itt hangzott el híres mondatom: „Itt állók, másképp nem tehetek.” Erre azonban már nem emlékszem. Elengedtek, nem tartóztatták le, de a császár birodalmi átokkal sújtott, így bárki üldözhető, vagy megölhető. A visszaúton Wittenberg felé Bölcs Frigyes utasítására elrabolták, hogy életemet megóvják és Wartburg várába vittek, ahol álneven, György barátként éltem. Az Újszövetséget 10 hét alatt lefordítottam, ez lett az alapja a német irodalmi nyelv kialakulásának. Aztán 12 év múlva, végezve az ószövetségi fordítással, a teljes Bibliát német nyelven kiadták. 1522-ben visszatértem Wittenbergbe, az út nem volt veszélytelen. Meg kellett újítanom az oktatást. Hangsúlyoznom kellett Jézus Krisztus megváltását.

1525-ben házasságot kötöttem az egykori apácával, Bora Katalinnal, aki 17 évvel fiatalabb volt nálam. 7 gyermekünk született, 5 élte túl a gyermekkort. Azon igyekeztem, hogy az emberek mind jobban megismerjék a Biblia tanításait. Ha elkészedtem, éneklésbe kezdtem, az volt a mondásom: „Aki énekel, kétszeresen imádkozik. Melancthon Fülöp barátom az Ágostai Hitvallásban foglalta össze a reformáció tanítását. Ezt én is helyesnek tartottam. Zwinglivel a német és a svájci reformációt igyekeztünk egyesíteni. Egész életemben azon fáradoztam, hogy az emberek békés úton, Isten tanításaihoz igazítsák életüket.

Iskolai ünnepségünk a reformáció jegyében

*A hetedik osztály ünnepi műsora
felkészítő: Nagy Judit*

*a művészeti tagozat műsora
Felkészítők: a művészeti tagozat tanárai*

Bemutatkoznak új tanáraink

Laczkóné Szücs Edinának hívnak, három kisgyermek anyukája vagyok. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hiszen azt dolgozom, amit szeretek. Gyerekkorom óta tudom, hogy tanítani szeretnék, mert nagyon szeretem a gyerekeket és élvezem minden egyes percét a tanításnak. Mivel már tudtam, hogy milyen pályán szeretnék dolgozni, könnyebb dolgom volt az iskolaválasztás előtt. A Bessenyei György Szakközépiskola pedagógia szakán leérettségiztem, azt követően pedig a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán folytattam tanulmányaimat, ahol diplomát szereztem tanító szakon, ember és társadalom műveltség területen.

A diploma után megszülettek a gyerekeim, ezért a pályám elkezdése egy kicsit tolódot. A következő években a gyerekek mellett a gyógypedagógiába is „belekóstoltam”, elvégeztem egy gyógypedagógiai asszisztens tanfolyamot és mivel tetszett, álláslehetőségem pedig nem adódott, beadtam a jelentkezésemet az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Karára, ahová sikeres felvételt nyertem. Újra beültem az iskolapadba és ezzel egyidejűleg elkezdtem dolgozni a József Attila Általános Iskolában, mint utazó gyógypedagógus. Tizenhárom sajátos nevelési igényű gyermek fejlesztését végeztem a város iskoláiban, amelyek a tankerülethez tartoztak. Munkám nagyon sokrétű és teljes szakmai alázatot igényelt. Ellátásuk két formában történt otthonukban illetve a többségi iskolákban egyéni fejlesztés keretein belül, az egyéni bánásmódra, a gyermekek speciális szükségleteire alapozva. Ezért is kihívással kezdtem bele 2017. szeptember 1-től a Diószegi Kis István Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 2.b osztályában, mint magyar és környezet, a 3. c osztályban, mint rajz tanító. Célom a hatékony tanulási módok elérése érdekében ösztönözni a tanulókat és biztosítani számukra a motivációs helyzeteket, valamint új tanulási stratégiák kiépítésére törekszem a tanórák során. A tanítási tanulási folyamatban minél több módszert, technikát alkalmaznak, használjak, hogy minél színesebbé tegyem az óráimat. Az új ismeretek elsajátítását és bevésését segítő interaktív tanulási technika gyakori alkalmazása. Ezúton szeretném megköszönni a kedves kollégáknak, hogy szeretettel, segítőkészségükkel befogadtak és így könnyen megtaláltam a helyemet közöttük.

Bemutatkoznak új tanáraink

Kíssné Lukács Mónika vagyok, matematika szakos tanár.

1978-ban születtem, Erdélyben: Margittán.

Általános iskolai tanulmányaimat szülőfalumban, majd az érettségit Margittán szereztem matematika- fizika szakos osztályban.

Az érettségi megszerzése után tanulmányaimat sikeres felvételi vizsgát követően Kolozsváron a Babes-Bolyai Tudományegyetem matematika karán folytattam ahol matematika szakos tanári diplomát szereztem.

Tanulmányaim befejezése után 2001-ben házasságkötésem miatt Magyarországon telepedtem le ahol a Bessenyei György Szakközépiskola matematika tanáraként, valamint nevelőtanáraként és az akkori Diószegi Kis István Református Általános Iskola matematika tanáraként kezdtem el dolgozni.

2010-ben hármas ikreink, gyermekeink megszületését követően az Aegon Magyarország Általános Biztosítónál kezdtem el dolgozni pénzügyi tanácsadóként, majd vezetőként.

2017 családi életünkben ismételten egy mérföldkő: gyermekeink általános iskolai tanulmányaikat kezdték el a Diószegi Kis István Református Általános Iskolában, valamint gyermekeimmel együtt én is visszatértem a matematika tanításához.

A legfontosabb számomra az hogy a rám bízott osztályok tanulóiból képességeikhez mértén a lehető legtöbbet hozzák ki, úgy hogy meglátassam velük azt is hogy miért fontos a matematika, hogyan tudják a hétköznapiokban hasznosítani a tanultakat és ugyanakkor megláttatni velük azt is hogy milyen szépségeket rejt magában a matematika. Célom ugyanakkor a tanulókkal valamint szüleikkel a segítőkészségen alapuló jó kapcsolattartás is hogy meglegyen.

Remélem hogy munkámmal sok sok diákot juttatok el arra hogy versenyeken is részt vegyenek és eredményeikkel az Iskola jó hírnevét öregbítsék.

Művészeti tanulóink fellépései

A népi ének és citera tanszak tanulói augusztus 12-én az I. Darvasi Fesztiválon léptek fel.

Augusztus 20-án Furtán a katolikus templomban szerepeltek.

Októberben 13-án a számadó napokon.

Október 15-én Furtán a katolikus templomban, püspöki szent misén.

A Bihari Szamadó Napokon a Tekergő és a Borbolya néptáncsoport lépett fel.

Fafűvós tanszak tanulóinak fellépései

Szeptember 4. Évnyitó Bíró Eszter és Dobrik Sáron

Szeptember 17-én Szabóné Nagy Andrea avatásán Bazsó Gitta

Szeptember 20-án Kodály meghallgatáson Bazsó Gitta

Október 6-i megemlékezésen Bazsó Gitta

Október 15. a reformáció 500. évfordulója: Bazsó Gitta, Bíró Eszter, Bökönyi Nándor lépett fel.

A Sinka István Városi Könyvtárban a népmese napja alkalmából meghirdetett Többet ésszel mint erővel című rajzpályázaton eredményesen szerepeltek diákjaink.

1-2. osztályos korcsoportban

I. Helyezett lett **Frank Debóra**

2. a

IV. Helyezett lett **Ujpál Kira**

2. b

VI. Helyezett **Kardos Lili**

2. b

Különdíj: **Elek Jáhél**

2. a osztályos tanulók.

3-4. osztályos korcsoportban különdíjas lett **Gyarmati Dezső** 3. b osztályos tanuló.

Felkészítették: Czirjákné Hajzer Ilona és Siteri Róbert.

Versenyeredmények

A Bihari-sík Tájvédelmi Körzet megismerésére rendezett vetélkedőn első helyezést ért el Török Cenge, Gondoly Eszter és Kiss Anikó 8. osztályos tanulók. A Családi csapat 2. helyezést ért el: Kövesdi Nóra, Bíró Eszter és Bíró Andrea.

Felkészítette: Nagy Sándor

Gratulálunk az eredményhez a csapattagoknak és a felkészítőnek.

ÚSZÁS

II. Nemzetközi Rövidpályás Hód Kupán vett részt **Budai Bálint** és **Budai János**, az iskolánk 5.a osztályának két tanulója. Ezen a rangos versenyen a testvérpár 4 érmet és egy kupát vihetett haza. János bronzérmet nyert pillangóúszásban, Bálint egy arany érmet hátúszás versenyszámban, egy ezüst érmet pillangóúszásban és egy bronz érmet mellúszásban, illetve ő lett a korcsoportjának legeredményesebb 2007-es fiú versenyzője.

Szeretettel **gratulálunk** nekik, szüleiknek és edzőjüknek, Pap Róbertnek

Versenyeredmények

Iskolánk rajzpályázatának eredményei

- I. helyezett Kalmár László 1.a
- II. helyezett Ganzé Sándor 1. b
- III. helyezett Rózsa Zsófi 1. a

- I. helyezett Dobrínk Sáron 2. a
- II. helyezett Elek Jáhel 2. a
- III. helyezett Mező Ramóna 2. a

Különdíj: Szücs Virág 2. a
 Nagy István 2. a
 Kiss Gréta 2. a
 Kardos Lili 2. b

- I. helyezett Pap Szimonetta 3.a
- II. helyezett Técsi András 3. a
- III. helyezett Matkó Dóra 3.a

Különdíj: Hudák Lora 3.c
 Karácson Réka 3.a
 Rédei Milán 3.a
 Kovács Levente 3.a
 Gulya Réka 3.a
 Krafcsik Kristóf 3.a

- I. helyezett Geönczy Kincső 4.b
- II. helyezett Nagy Patrícia 4.a
- III. helyezett Szilágyi Laura 4. b

Különdíj: Oláh Csaba 4.b
 Bor Máté 4. b
 Kathó-Serdült Anna 4. b
 Török Otília 4. b

Iskolánk rajzpályázatának eredményei

felső tagozat

- I. helyezett Ambrus Balász 5. a*
- II. helyezett Balogh Vivien 5. b*
- III. helyezett Kovács Maja Rebeka 5. b*

Különdíj: Gonda Boglárka 5. b

- I. helyezett Bor Kata 7. o*
- II. helyezett Horváth Benedek 5. a*
- III. helyezett Kovács Dávid 5. a*

Óvodások névsora

Szívárvány Református Óvoda:

Bottó Boglárka, Bartha Hanna, Bartha Kata, Berecz Milán, Derzsi Jázmin, Elek Lea, Frank Naomi, Furka Biborka, Ganzé Márk, Kádár Vivien, Kasza Kincső, Kobra Tamás, Kolcsár Botond, Kurunczi Hunor, Kurunczi Zsolt, László Dóra, Muzsnai Hédi, Nagy Bíró Ádám, Nagy Hanna, Pinczés Emese, Pinczés Eszter, Soós Levente, Szántó Panni, Szántó Szilárd, Varga Boglárka, Varga Lili

Gyermekkert Tagóvoda

Cseh-Domján Bori, Erdei Dominika, Harangi Gergő, Kópis Tamás, Kozák Barbara, Mihálka Lili Kata, Szász Boglárka

Rákóczi Óvoda

Daróczi Emma, Kazai Fanni, Rác Annamária, Török Bence

LEGO ROBOTIKA

Október elején elindult a LEGO robotika hat EV3 szettel az iskolánkban. Miután nagy az érdeklődés a diákok körében, ezért szerda és péntek délután is van lehetőség a használatukra. Szerdán a 3-4. évfolyamosok, pénteken pedig a 5-7. évfolyamosok dolgozhatnak. Így pár óra elteltével, nagy örömmel állapíthatom meg, hogy a várakozásnak megfelelően nagyon élvezi mindenki ezt a foglalkozást. Nagyon nagy lelkesedéssel kezdtek hozzá a szereléshez és ügyességüknek megfelelően elég hamar meg tudták építeni a robotokat, a nagyobbak pedig már a programozás alapjaival is megismerkedhettek. A folytatásban pedig egyre több és összetettebb feladaton keresztül fogják elmélyíteni tudásukat.

Megemlékezés október 23-ról

Október 24-én az 1956 októberi eseményekre emlékeztünk. 1956 soha el nem évülő felelősséget rakott a vállunkra: nekünk, a szabad Magyarország polgárainak nagyobb gonddal és tisztább lélekkel kell örködnünk nemzeti létünk méltósága fölött. Nem véletlenül mondják: emberemlékezet óta mindig is a halottak tisztelete volt a jelen és a jövő alapja. Mert ez a tisztelet megtiltja az örökségük önkényes kezelését, arra kényszeríti az élőket, hogy az örökül hagyók által jóváhagyott célokat kövessék. Mi, késői magyarok tudjuk – mert megtanított bennünket a történelem arra –, hogy mit jelent ennek az örökségnek az önkényes kezelése, tudjuk hová vezet az előttünk járók által jóváhagyott célok feladása. Több mint három évtized kellett ahhoz, hogy az 1956-ban vérrel és verítékkal kivívott szabadságot 1990-ben visszaszerezzük. És végre megszabaduljunk a tékozlók bűnétől: az árulásukkal behívott szovjet csapatoktól, az idegen megszállástól. Valóban, több mint három évtized kellett ahhoz, hogy ott folytassuk, ahol 1956 októberének végén álltunk: a szabad, független és reménytelő jövő kapujában.

Erre a megemlékezésre idén a 6.b osztály készült ünnepi műsorral. Az ünnepség áhítattal kezdődött a közösségi térben, melyet iskolánk lelkésze Matkóné Cseh Brigitta tartott. Ezt követően tekintettük meg az ünnepi műsort, amelyben 1956 októberének Berettyóújfalui eseményeiről és mártírjairól emlékeztünk meg.

Felkészítők: Szabóné Papp Lívია, Tóth Bertalan, Nagy István

„Áldjon meg téged az Úr, és
őrizzen meg téged!”

4 Mózes 6,24

<i>Mészáros Domínik</i>	1. b
<i>Vékony Vivien</i>	1. b
<i>Kiss Gréta Virág</i>	2. a
<i>Nyíka Jázmin</i>	2. b
<i>Típanucz Kende János</i>	2. b
<i>Erdélyi Petra</i>	3. a
<i>Fonyad László</i>	3. a
<i>Szabó Zalán</i>	3. a
<i>Törzsök Flóra</i>	3. c
<i>Vékony Nikolett</i>	3. c
<i>Barcza Roland</i>	4. a
<i>Cseke Zsombor Imre</i>	4. a
<i>Gonda Péter</i>	4. a
<i>Bene Johanna</i>	4. b
<i>Madar Szabolcs</i>	4. b
<i>Parti János</i>	4. b

*Köszöntjük novemberi
születésnaposainkat!*

„Áldjon meg téged az Úr, és
őrizzen meg téged!”

4 Mózes 6,24

Hagymási Levente Gyula 5. a

Juhász Doménik 5. a

Lakatos Géza Sándor 5. a

Tóth Boglárka Lelle 5. b

Bíró Eszter 6. a

Fazekas Ádám Csaba 6. a

Tóth Hanna 6. a

Hagyó Csaba 6. b

Kun Bettina 6. b

Mászlai Roland 7. osztály

Szűcs Orsolya Ildikó 8. osztály

Török Csenge Sarolta 8. osztály

Boldog Szülinapot!

Köszöntjük novemberi
születésnaposainkat!

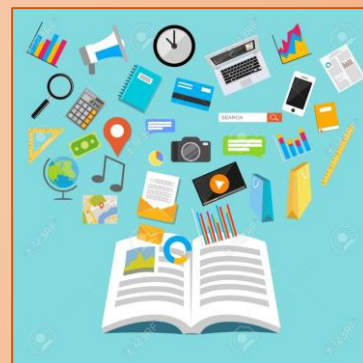
Programok , versenyek, hírek

Őszi szünet	Utolsó tanítási nap: Október 27. Első tanítási nap: November 6.
November 4. Megemlékezés	November 8-án a közösségi térben, a 6. a osztály műsorával emlékezzünk a november 4-ei eseményekre.

Felhívás

Kedves Szülők!

2017. Szeptember 1-től csak azokat az iskolán kívüli versenyeredményeket áll módunkban a Diószegi Krónikában megjelentetni, amelyet az újság e-mail címére küldenek. (dioszegi.kronika@gmail.com) A levélnek tartalmaznia kell a versenyző vagy szereplő gyerek nevét, osztályát, a verseny pontos nevét, idejét, helyét, a versenyző eredményét, illetve a gyerekről egy képet.

Köszönettel: a Krónika szerkesztői

Lapzárta: november 22. Következő számunk 2017. november 27-én jelenik meg.

Felelős kiadó: *László Vilmos Csongor* igazgató

A *Díószegi Krónika* elkészítésében részt vettek: *Bényei Tamásné, Gyarmatiné Kiss Adrienn, Szabó Gyuláné, Matkóné Cseh Brigitta, Pálfi Edit, Györfi Éva Nagy Judit, Ékesné Baranyai Enikő, Pappné Nagy Éva.*